

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla az Albrechtné dr. Fejes Ibolya ügyvéd által képviselt felperesnek, jogtanácsos által képviselt alperes ellen, kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010.december 2. napján meghozott 5.P.23.729/2008/26. számú ítélete ellen az alperes részéről 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint + ÁFA fellebbezési eljárási költséget, és térítse meg az államnak felhívásra a le nem rótt 60.000 (hatvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében a 2005. december 9. napján gépjármű utasaként elszenvedett közlekedési balesetéből eredő vagyoni és nem vagyoni kárai megfizetésére kérte kötelezni az alperest gépjármű kötelező felelősségbiztosítás alapján.

Az alperes a kereset jogalapját nem, összecszerűségét részben vitatta.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte az alperest fizessen meg a felperesnek 202.482 forint vagyoni kártérítést, ennek 2006. február 1. napjától számított törvényes kamatait, 290.490 forintot mint lejárt erőmegfeszítési járadékot, ennek 2009. június 1. napjától számított kamatait, további 2.300.000 forint nem vagyoni kártérítést, ennek 2005. december 9. napjától a kifizetésig terjedő időre számított törvényes kamatait, a korábban már megfizetett 100.000 forint után 2005. december 9. napjától 2006. február 24. napjáig, 200.000 forint után 2005. december 9. napjától 2006. július 20. napjáig, 100.000 forint után 2005. december 9. napjától 2007. május 15. napjáig, 300.000 forint után 2005. december 9. napjától 2007. október 25. napjáig terjedő időre számított törvényes mértékű kamatokat és 150.000 forint + áfa perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest 168.000 forint kereseti illeték és 42.000 forint előlegezett szakértői díj megfizetésére.

Az ítélet indokolása értelmében az elsőfokú bíróság a Ptk. 345. § (1) bekezdése és a 190/2004. (VI. 8.) Korm. rendelet alapján megállapítva a kereset jogalapját a Ptk. 355. § alapján határozott a felperes által érvényesített vagyoni károkról és a nem vagyoni kárigényről. A nem vagyoni kár körében kiemelte, hogy a felperes a baleset idején 20 éves volt, súlyos esztétikai maradványtünetekkel is járó sérüléseket szenvedett, 2010. őszén 20% munkaképességcsökkenés, 16% egészségkárosodás volt megállapított, mely állapota végleges, korábbi aktív életvitele beszűkült, a munkavégzés kimeríti. Ezért az immateriális hátrányok kompenzálására a balesetkori ár és értékviszonyok alapján 3.000.000 forint nem vagyoni kárpótlást látott megállapíthatónak, amelyben elszámolva az alperes 700.000 forint teljesítését, további 2.300.000 forintot és kamatait ítélte meg. A perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdés felhívásával határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, az ítéletnek a nem vagyoni kártérítés 1.300.000 forintra történő leszállítását, valamint a 150.000 +áfa perköltségre vonatkozó rendelkezés mellőzését kérte. Álláspontja szerint a megítélt nem vagyoni kártérítés nem áll összhangban a baleset időpontjában hasonló hátrányok kompenzálására kialakult bírói gyakorlattal. Megítélése szerint mindennek 2.000.000 forint és járulékai összegű nem vagyoni kártérítés, azaz további 1.300.000 forint messzemenően megfelel. A perköltségre vonatkozó rendelkezést azért támadta fellebbezéssel, mert a felek pernyertessége között számottevő különbség nincs, így marasztalását nem tartotta indokoltnak.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Hivatkozott baleseti maradványállapotára, életmódváltozására, az orvosszakértői véleményre, a Ptk. 75-76. §, 84. § 355. § (1)(4) bekezdésében foglaltakra. A Pp. 81. § (2) bekezdése alapján nem tartotta eltúlzottnak a megítélt perköltséget.

A fellebbezés nem alapos.

Fellebbezéssel támadott kizárólag a nem vagyoni kártérítés összege és az alperest a felperes javára perköltségben marasztaló ítéleti rendelkezés volt, ezért a Fővárosi

Ítéltábla a Pp. 228. § (4) bekezdése és 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem korlátai között bírálta felül az elsőfokú ítélet megalapozottságát.

A nem vagyoni kár összegszerűsége körében releváns tényállást az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg. A felperes a balesetből eredően 2 év 2 hónapig munkaképtelen volt, 20% baleseti munkaképesség csökkenést szenvedett el. A baleset következtében a felperes testének több részén, látható helyen is torzító jellegű hegek vannak, mozgása beszűkült. A felperes a balesetet fiatal életkorában szenvedte el, amikor mindezen sérülések és következményei fokozottabban hatnak ki a munka és szabadidős tevékenységeire, az egész jövőbeni életvitelére. Mindezek kiemelésével a balesetkori ár- és értékviszonyokra is tekintettel az elsőfokú bíróság által megítélt nem vagyoni kárösszeget a másodfokú bíróság nem tartotta eltúlzottnak, leszállítására kellő alap nem volt.

A felperes részben lett pernyertes. A felperes járadékigényt is érvényesített, amelynél a Pp. 24. § (2) bekezdés a) pontja alapján a pertárgy értéke a járadék egy évi összege. Az erre figyelemmel számított pertárgy érték alapulvételével a pernyertesség pervesztesség arányához igazodóan határozta meg az elsőfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján az alperes által fizetendő perköltség összegét, ezért annak megváltoztatására kellő indokot a másodfokú bíróság nem látott.

A fentiek alapján Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében helybenhagyta.

A másodfokú perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján határozott, melyben a felperest képviselő ügyvéd díját a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2), (5), (6) bekezdés és 4/A. § (1) bekezdés alapján számolta el a fellebbezési pertárgy értékhez képest kifejtett ügyvédi tevékenységre tekintettel.

A le nem rótt fellebbezési illetékről az 1990. évi XCIII. tv. 74. § (3) bekezdés alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdés szerint határozott.

Budapest, 2011. szeptember 20.

. Németh László sk.

a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk.
sk.

Dr. Molnár Ágnes

előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:

Réczi Imréné
bíróági ügyintéző